

тежко огорчили праведника. Въ мѣжѣ-тѣ отъ болѣзни и отъ сѣжденія, които составляли за него жестокы-тѣ му пріатели, Іовъ на времени показвалъ нетѣрпѣливость, жалѣлъ прѣдъ Бога на сѣдѣжѣ-тѣ си, и даже проклялъ деня-тѣ, въ който ся родилъ. Самъ Богъ станѣлъ посрѣдникъ между Іова и пріатели-тѣ му, които го мѣчили. Богъ имъ ся явилъ въ бурѣж и облацы и казалъ имъ, че Божиі-тѣ пѣтища не може да постигне умъ человѣческій, и че на человѣка лежи обязанность да ся покорява безусловно на волю-тѣ Божию, а не да сѣди за пѣтища-та на Промысла.

Богъ вознаградилъ Іова вторично за всичко, что былъ прѣтѣрпѣлъ. Возвѣрижълъ му имане-то и здравіе-то. Родили му ся още семь сынове и три дѣщери. Іовъ живѣлъ подиръ това още сто и сѣмьдесятъ години и видѣлъ сынове и унуцы до четвѣртый родъ.

ГЛАВА XXXIII.

Рожденіе и воспитаніе Моисеово.

Въ Ханаанскѣ-тѣ земѣхъ не былъ останѣлъ ни единъ отъ потомцы-тѣ Авраамовы; тамъ почивали само кости-тѣ на домочадіе-то му; но въ Египетъ потомство-то Авраамово ся размножило съ время и станѣло народъ силенъ. Іаковъ былъ нареченъ Израиль, оттова и народа-тѣ Еврейскій ся нарекалъ народъ Израилскій, или Израилтяне. Іаковъ ималъ дванадесать сынове, и народа-тѣ Израилскій ся дѣлилъ на дванадесать колѣна; всякое отъ нихъ носило имя-то на одного отъ сынове-тѣ Іакововы, на родоначалника си.

Фараонъ, който живѣялъ во время-то на Іосифа, былъ умрѣлъ отколѣ; въ Египетъ царувалъ другъ фараонъ, който не помнилъ заслугы-тѣ на Іосифа. Чуждыя-тѣ народъ, който му ся былъ заселилъ въ царство-то, показвалъ ся опасенъ на фараона; той ся боялъ да не бы да ся соединять нѣкога Израилтяне-тѣ съ непріатели-тѣ му противъ него, и заради това ис-